

lag til Bemærkningerne til Lovforslaget, nemlig Falslev-Vindblæs Kommune i Randers Amt. Denne Kommune og rimeligvis adskillige flere — men denne kender jeg bedst — er ikke hjulplne tilstrækkeligt ved denne Lov. Jeg siger ikke dette, fordi jeg tror, at man paa nærværende Tidspunkt kan gøre Tingen anderledes, end den er gjort, og det er heller ikke derfor, jeg vil gøre nogle Bemærkninger derom, men da vi venter, at der senere af den højtærede Indenrigsminister vil blive fremsat et Lovforslag som et Supplement til Dyrtidsloven, vil jeg benytte Lejligheden her til at slaa til Lyd for, at der paa dette Supplement til Dyrtidsloven maa kunne blive givet yderligere Adgang for stærkt betrængte Kommuner til at komme over den økonomiske Forlegenhed, som den nærværende Tid har sat dem i. Jeg skal altsaa her nøjes med at pege paa denne Kommune, fordi jeg tror, det bliver nødvendigt for Lovgivningsmagten senere at træde yderligere hjælpende til overfor den, men som for et Øjeblik siden sagt, er der vist flere Kommuner, der vil blive stillet i en lignende Situation. De økonomiske Forhold i denne Kommune stiller sig højst uheldigt. Det er maaske nok et ret enkelt, men dog ikke absolut enestaaende Tilfælde, at en Landkommune er stillet saaledes, som denne Kommune er, at den foruden at være en fattig Kommune tillige har en meget stor Arbejderbefolkning, saa at den paa Grund af de nuværende Forhold er i den Grad overbebyrdet og bliver det yderligere, at selv en saa god Lov, som jeg erkender, at denne vil blive, ikke vil være i Stand til at hjælpe denne Kommune tilstrækkeligt.

I Regnskabsaaret for 1916—17 har Udgifterne i Falslev-Vindblæs Kommune til de indkaldte andraget 11,660 Kr. 69 Øre og fra 17. April til Dato ligeledes til de indkaldte, 1,961 Kr. 20 Øre, Udgifterne efter Dyrtidsloven for denne Kommune er for Januar, Februar, Marts dette Aar 15,822 Kr. 59 Øre og fra 1. April til Dato 20,435 Kr. 19 Øre. I samme Tidsrum er der til Hjælp af den almindelige Hjelpekasse forbrugt 1,849 Kr. For Aarene 1914—15, 1915—16, 1916—17 og den forløbne Del af 1917—18 har Udgiften efter Dyrtidsloven og til de indkaldte og til Hjelpekassen i alt været 92,240 Kr. 45 Øre. Heraf faar Kommunen, undtagen for Hjelpekasseudgifternes Vedkommende, godtgjort de to Trediedele eller omtrent 60,000 Kr. For Aaret 1916—17 er hele Kommunens Indtægt ved paalignede Skat-

ter og andre Indtægter 65,900 Kr., men Udgiften alene til Alderdomsunderstøttelser, til Fattigvæsenet og til Skolevæsenet samt Afdrag til Laan til Vejvæsenet og den almindelige Hjelpekasseunderstøttelse er 59,400 Kr. Der er altsaa til andre Udgifter for det Aar kun 6,500 Kr., og heraf skal blandt andet afholdes Udgifterne til Børn og Enker og Tilskud til Arbejdsløshedskassen, Kørsel samt Bestyrelses- og andre Udgifter, saa der bliver intet at imødegaa Udgifterne med til Dyrtid og til de indkaldte. Sogneraadet meddeler mig da ogsaa, hvorledes Stillingen i Øjeblikket er for dem. Det meddeler mig det i en Skrivelse af 17. ds., hvori der staar: „Stillingen er i Øjeblikket saaledes for os, at vi i det Tidsrum, hvor den gamle Dyrtidslov var gældende, fra at have en ret god opsparat Kassebeholdning paa ca. 25,000 Kr. allerede nu har faaet en løs Gæld paa ca. 70,000 Kr. Da Kommunens Skatteydere ikke er saaledes stillede, at de er i Stand til at bære de af Dyrtidsforanstaltningerne flydende Udgifter, idet mange andre af Kommunens Udgifter er steget betydeligt under de nuværende Forhold uden at kunne komme ind under de til Lovforslagene hørende Udgifter, har vi fremdes maatte skaffe de til ovennævnte Foranstaltninger nødvendige Udgifter ved Optagelse af Laan“. Sogneraadet meddeler yderligere: „Efter den i Øjeblikket gældende Dyrtidslov kunde vor Kommune anvende i alt ca. 39,000 Kr. til Dyrtidsforanstaltninger i Tidsrummet fra 1. Januar 1917 til 31. Marts 1918. Vi har af dette Beløb brugt fra 1. Januar til 1. Marts ca. 9,000 Kr. og fra 1. Marts til Dato ca. 28,000 Kr., saaledes at der nu kun er ca. 2,000 Kr. tilbage,“ altsaa af de 39,000 Kr. til Dyrtidsforanstaltningerne.

Man vil deraf se, at naar der kun er 2,000 Kr. tilbage til at imødegaa Dyrtiden og Arbejdsløsheden med fra Dato og til den 31. Marts 1918, kan Kommunen med Rette spørge: Hvad skal vi gøre? I Betænkningen peges paa, at Staten bør sætte Arbejder i Gang. Under Finanslovsforslagets Behandling her i Salen talte det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) den 18. ds. om at give Udførselstilladelse for Cement, men Cementfabrikkerne staar stille, og det er et stort Spørgsmaal, om de vil komme i Gang igen, Aarsagerne hertil skal jeg ikke ved nærværende Lejlighed komme ind paa. Jeg vil imidlertid benytte Lejligheden til at sige til Ministeriet, at ud over, hvad der allerede af de bestaaende Kommissioner og Nævn er gjort,